

Expositio
unius oda prophetica
libri canonici Xi-Kim,
In qua

clare, distinctè et veluti historicè sub unico typo
prenuntiatur Christi Salvatoris Incarnatio, natiuitas,
Infantia, vita privata et publica, prædicatio, passio,
mors, ejusque sacrificium tum orientum tum occiden-
tum, pro remissione peccatorum et perpetua omnium
populorum felicitate oblatum.

Libri canonici Odarum vulgò dictus Xi Kim, constat quatuor partibus.
Oda, cujus expositionem huc faciendam suscepimus, est in 3ª parte dicta Ta ya,
ex illis scilicet, quæ sub communi titulo Sem min, agunt de generatione populi
Dynastie Chen, hoc est juxta sensum obviu[m] et litteralem. nam si earundem
allegoricu[m] seu mysticu[m] aut sacru[m] sub litterali occultu[m] spectes, videntur
reverè agere de regeneratione seu renovatione generis humani, siquidem
Dynastia Chen, prout alibi ostendetur, videtur figura Ecclesie in lege Evan-
gelica universaliter spectata.

Prædicta oda continet, veluti brevem et prodigiosam historiam cujusdam
viri sancti nomine Heucie, quem chronicu[m] facit fratrem Regis yao, sub quo
fertur diluvium contigisse, ut pote, uti contendunt, ex eodem Patre, tertio scilicet
quinque Imperatorum outi, cui nomen Ti co, at ex diversa matre dicta Kiam-
yuen. omnes Annalium scriptores statuunt Heucie proximam radicem genea-
logica Dynastie Chen; à cujus fundatore Venvam seu vû vam numerant
ascendendo 23. generationes; siquæ unanimiter acceptam referunt agri-
culturam et artem conficiendi vini, atque eo nomine memoriam ejus —
reverentur tanquam vite hominum servatoris. unde ei inditum est —
nomen heucie, præfectum rei agrarie significans, seu granorum præsidem,
nam prima ejus nominis littera he significat principem seu præsidem;
secunda vero eu exprimit primam quinque granorum speciem, quibus homi-
nis vita sustentari solet, nempe frumentum seu triticum, ciè naï ou
cou chi cham.

后 後
稷 稷
ciè

稷
乃
五
穀
之
長

omnes Interpretes tribuunt eidem heucie primam Institutionem
sacrificiorum panis et vini, pro quibus conficiendy aiunt terram germinasse
optimum grani genus, ab ipso cælitus acceptum, deinde per totum orbem
disseminatum. ex qua, uti ex præcedenti traditione sequitur, hunc fratrem Regis yao à finis
reputari primum post diluvium agriculturæ magistrum, et vitis satorem
seu vini Inventorem ^{ac sacerdotem} sicuti Noëmus habetur protati ab Hebreis, nec non
pro, melchisedech, à quo capitis oblatio munda panis et vini offerri. qui
duplicis traditionis de Noëmo et melchisedech in unâ heucie personâ
concursus videtur proximè accedere ad hanc satis communem inter Hebræos
opinionem, quæ melchisedechum, cum primo post diluvium sacerdote
noëmo, vel sem ejus filio confundit.

Sed, quod dignum est majori observatione, cum veteris sinenses, qui
 veteris sui chronici mysteria propriis attigerunt, nullam genealogiam huma-
 nam agnoscant in suo Heu cie, sicuti textus sacri nullam agnoscit in
 personâ melchisedechi; et ejus originem verè caelestem ac sine patre simili-
 ter faciant, uti mox patebit; videtur sine timentate dici posse, sinas in perso-
 nâ sui Heu cie, cui tribuunt primam Institutionem sacri fieri in pane et
 vino, agnovisse primatum sacerdotii ante ipsos hebreos, nempe statim post
 diluvium; cum hebrei saltem antiqui, utpote ad haerentes computo septua-
 ginta Interpretum, a nobis postea stabiliendo ut certo et indubitato; melchise-
 dechi tempora ponant plusquam duodecim secula post diluvium: et
 traditiones sinenses etiamnum exhibere in illo suo Heu cie, egregium typum
 et figuram, ^{illius} qui juxta S. paulum sempiternum habet sacerdotium; qui
 solus est sine genealogiâ, neque initium dierum neque finem vite habens;
 illius, inquam, de quo psalmista multo antè. cecinerat, tu es sacerdos in
 æternum secundum ordinem melchisedech. Cujus sacri Typi veritas et
 certitudo, mox, ut spero, ita elucescet in expositione mysteriorum singu-
 larium Stropharum presentis odae, ut nullus supervesse possit dubitandi —
 locus. quippe hae odae in serie octo Stropharum, quibus constat, refert sin-
 gillatim de personâ Heu cie, octo diversa mirabilium capita, quae singula
 videntur ita divina, & solius Christi salvatoris propria; ut his omnibus in
 solo Heu cie conglobatis, nemo possit in eo non agnoscere veluti perfectam
 et adequatam veri melchisedechi seu melchiae Redemptoris figuram. quod
 nè quis cum insolenti exaggeratione à me dictum existimet, nunc id ex
 singularum Stropharum odae explanatione ostendamus, adhaerendo quoad
 fieri poterit antiquioribus et melioris notae Interpretibus et ^{describit} commentariis ☒

① *Quinta* hujus *oda* *Strophæ* modum mirabilem ac celestem, quo *Castakiam yuen*, concepit filium suum *Hencie*, verum vitæ Auctorem, et primum universæ dynastiæ *cheu* populi parentem. Unde, quia *Kiam yuen* est mater *hencie* si hic Typus est Regeneratoris hominum; Illa consequenter censi debet figura B. m. Virginis, quæ, ut ait S. Epiphanius, gignendo viventem seu vitæ auctorem, facta est mater viventium. Ratio porro hæc filium suum concepit ita se habet, quantum intelligitur ex ipso textu et etiam ex ipsis Interpretibus, qui etsi gentilitismi tenebris obacati, et sensus litteralis cortici planè additi, plerumque non adeò longe aberrant a divino *oda* Auctoris sensu; et ubi manifestè aberrant, videntur tantillo sacre traditionis lumine, insubsidium admoto, facillimè et sine ullâ violentiâ posse ad sensus ^{sacri} veritatem revocari. *Kiam yuen*, ait textus, propter suam virtutem et sanctitatem, digna erat quæ vota faceret *Suprema Xamti* majestati, eique offerret salutiferum sacrificium *Kiam mē* seu *caomē*, institutum scilicet prope tendâ illâ celesti prole, seu eo sancto filio (qui solus potest populi sui languores curare) Propter hujus sancti filii defectum, *Kiam yuen* graviter infirmata et sollicita, cum se ad dicti sacrificii oblationem accingeret; tunc celestis sui sponsi

⊗ Inter veterum commentarios, sequemur potissimum illum, qui sub titulo Xe San Kim complectitur plures alios diversis nominibus distinctos nempe, (Chou) (Chuen) (cien) (Xu) (Chim y) (mao Xe)

詩經大雅
生民之什
八章

○望 厥初生民時維姜嫄生民如何克禋克祀以弗無子履帝武敏歆攸介攸止載震載夙載生載育時維后稷

voluntati et decreto unice intenta, sacrisque ejus vestigiis sedulo insis-
tendo, subito sensit casta. sua viscera divini spiritus illabentis virtute
sic commoveri, ut illico conceperit filium suum hencie

Nemo, ^{credo} ~~enim~~, qui legendo hujus Strophæ expositionem, in eâ facile non agnoscat descriptionem satis fidelem Incarnationis Verbi divini in visceribus B^me Virginis marie. Sed vereor, nè qui non legerunt nisi textum hujus Odæ cum aliquâ nimis vulgari et litterali explanatione quorundam viliorum Interpretum; Statim arguant hanc nostram summa et manifesta Infidelitatis, præsertim quoad duo arg^o 1.º quod hic videamur supponere Kiam yuen fuisse Spiritualem Xam ti Sponsam; nec ullum habuisse consortem thoni conjugem inter homines: cum tamen vetus chronicum ^{ferat} Imperatorem Ti coa fuisse veram illius Sponsum, eamque habuisse comitem in communis sacrificii Solemnitate. 2.º quod fingamus eam concepisse sola diviniâ virtute, et sine ullo viri consortio; cum juxta idem chronicum, tam constet Imp^{rem}. Ti co fuisse Patrem Hœu eia, quàm certum est Kiam yuen fuisse ipsius matrem

Ut unico responso simul satisficiamus utrique huius objectionis parti, rogandus est lector, ut hic revocet in memoriam ea quæ antea observavimus de sensu symbolico veteris chronici, de multiplici Xam-ti appellatione, diversis San hoam, outi id est trium monarcharum et quinque Imperatorum nominibus designati; ac de nullitate hominum octo hierum existentia. quibus suppositis ut certis apud Sinarum doctores: cum Imperator Tico, qui obicitur fuisse maritus Kiam yuen & verus pater heucie, censeatur tertius è quinque Imperatoribus outi; sub huius appellatione, non alium designari pro ^{Scias} sponso Kiam yuen et Patre heucie, quam ipsum Xam-ti. Eadem de causâ quamvis quidam levioris penetrationis Interpretes scripserint, Kiam yuen in sacrificio non nisi comitatum et subsecutam esse Imperatorem Tico, pedibus suis illius vestigia terendo; hoc nè ita ad litteram et secundum verbonum corticem ~~ita~~ intelligendum putes; sed potius cum celebri commentario Xu et aliis, dicamus Kiam yuen in ipsâ sacrificii sui oblatione cum perfectâ cordis rectitudine ac puritate, intentam divinis Xam-ti consiliis, ac veluti fidelem sponsam in omnibus celestis sui sponsi beneplacito et voluntati se conformare nitentem assidue obsecutam esse. tam sibi Kiao men chi Xi, yeu Xam-ti ta Xin chi cie. Kiam yuen in cie Kien chi, sui lin ci ti, cie. & Idè ut addit commentarius ien non minoris notæ. Altissimi sponsa Kiam yuen sollicita propter filium Dei mundo promissum nondum obtentum, cum illum purissimo cordis sacrificio petisset; hoc sacrificium tam acceptum fuisse apud Xam-ti, ut ipsi filium (desideratum gentibus) concesserit. Xam-fei Kiam yuen uei yeu ci, con yeu sui Kien ci; Xam-ti tanyan Ki ci su, el yu chi ci.

○尊號表云。道合天謂之皇。德合地謂之帝。皆至尊之殊號。極美之大名。○通鑑辨疑云。秦漢學者。競稱三皇五帝。而不知古無其人。

○疏當祀郊禘之時有上帝大神之迹姜嫄因祭見之遂履此帝迹拇指之處

Ipsemet chu hi inter neotericos Interpretes tantopere aestimatus, — videtur adhuc clarius loqui de hoc mirabili Hen cie conceptu, quem sic totum tribuit soli virtuti divinae, ut ab hoc excludat omne viri consortium; velique hunc fuisse omnino supernaturalem, idem asserendo de sic habere hen cie, qui est alter messias, salvatoris typus, et habetur pro trunco dynastiae Xam, sicut hen cie est trunco dynastiae chen, Cui sic Kiai tien sem chi el; fei yen gin tao chi can; fei co y cham li lun ye.

Alter non ignobilior commentarius nomine si Kiam, brevius nec minus clare idem mysterium expressit. Xam ti virtute, inquit, adveniente, Kiam illius contra legem humanam concepit. Xam ti Kiam Kie, cie yen Xin el, u u gin tao. Tuo commentarius chin videtur loqui adhuc loqui cum maiori energia, et stylo textui evangelico magis affini, his fere verbis. Siquidem Hen cie virtute ex alto conceptus est, non potuit habere patrem, quippe soboles à Deo procreata, cum procedat à virtute divini spiritus illabentis, censei non potest viri conjugis opus. Uno verbo Inter homines nullus unquam genitus est tam mirabili modo, quam hen cie. Can sem, ce pu te yen fu. Sem tien chi in. tien ti chi Ki, Xin lin so sem. fan gin chi sem, pu ju hen cie. Vbi observabis, quamvis hic commentarius asserat nullius hominis conceptum seu generationem esse similem generationi hen cie, hoc dictum non esse oppositum asserti- oni chu hi modo citati, et affirmantis generationem fratris hen cie esse illius generationi plane similem. Siquidem, ex antè præmissa dissertatione de sensu symbolico veterum traditionum, cum omnes illi sancti, seu heroes ibi laudati singuli seorsim totidem sint diversi tantum typi Ideales, unius messias, salvatoris, non debent omnes simul reputari nisi unica persona realis, per diversa nomina præfigurata, juxta statum antea citatum cien Xin y gin, cien cou ye ge.

Verbi divini Incarnationem hoc mirabili hen cie conceptu fuisse — præfigurata, mirum in modum confirmant natura et circumstantia — mystici illius sacri ficii, cao mē seu Kiao mē, cuius oblatione casta Kiam yuen traditur obtinuisse hunc suum filium. Nam juxta id quod legitur in libro rituum li Ki, et in eius veteri commentario de sacrificio Kiao mē; In loco solennis Xam ti cultus dicto nan Kiao, erat statio seu altare dicatum medi- atori sub titulo Kiao mē, cuius spiritus offerebatur sacrificium simile ipsius Xam ti sacrificio, pro liberando genere humano à suis calamitatibus. præ- terea tempus huic sacri ficio destinatum erat ipsa dies æquinoclii verni, eā scilicet quā impletum est mysterium Incarnationis, id est ut fertur traditio rituum modo allegata, ipsa die adventus mystice avis hinen niao seu hirundinum, ut ait vulgus Interpretum, quæ avis, etsi hominis amica libenter indiget ac prolem educit sub ejus tecto, et ideo sit vere symbolica adventus divini hospitis cuius delicias sunt esse cum filiis hominum, et ideo vocari voluit Emmanuel; nihilominus, nomine illius mystice, avis — hinen niao, potius intelligendā putem columbam, quæ est verum symbo- lum spiritus, cuius operatione completum est mysterium Incarnationis,

上帝則亦配祭之故又謂之郊禘

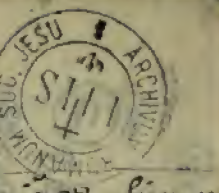
die æquinoclii verni, cum quā et cum toto hoc divino mysterio videtur — habere multo maiorem connexionem, quā hirundo, uti patet ex simplici inspectione veteris planisphaerii nostri, in multis cum antiquo sinico con- venientis; et multa sacra mysteria ad Incarnationem et Redemptionem spectantia, æquæ ac sinicum involventis. Siquidem, sydus columbae olive ramum ore gestantis, in planisphaerio sectionem vernam occupat; sydus mie cum seu virginis, verum caeleste dei paræ symbolum, et vera matris hen cie in spica quæ est major stella phœhenimè adumbrati figura, dominatur seu culminat in sectione Australi respondente. Nan Kiao seu celi loco, quo — sacrificium saluberrimum Kiao mē seu cao mē offerri debebat a primā anti- quitate, tam supremæ Xam ti maiestati, quā ipsi mediatori, similis sacri- ficii ritu equiparato illi, quem sine omnes antiqui æquæ hodierni cultum venerant nobiscum agnoscunt, non habere sibi æqualem. mysticā et reciproca hominum duorum syderum, nempe mie cum seu virginis, et hinen niao seu columbae constitutione, ealum contemplantium oculis clarissime exhibente mysterium Incarnationis, non minus clare adumbratum per mira- bilem hen cie in Virgineo Kiam yuen sua matris utero conceptum.

quicumque attentè contemplabitur in planisphaerio hanc celi constitutionem; in signo virginis Australem meridiani partem tenentis, facile agnoscat Isaiam, stum Joannem evangelistam, imò et ethnicum poetam simul huc respexisse; cum primus scilicet prophetando dixit dabit dominus ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet et pariet. secundus vero in hoc eodem mysterio aliud prænuntians scripsit. Et signum magnum apparuit in celo: mulier amicta sole. . . . Et mulier habens. . . . Et draco stetit ante ias templi, mulierem quæ erat paritura, ut cum peperisset filium ejus devoraret. quæ draconis dispositio simul observatur in eadem celi constitutione. Demum ethnicus non neceque clarè de eodem cecinit hoc prophetico disticho. Jam vedit et virgo augusti nominis redeunt Saturnia Regna. Aurea progenies celo demittitur alto. Ti adhibeat;

mirum profecto, quod non nulli Interpretes, mystici et sacri sensus prorsus ignari, hanc litteram Ti voluti somnando sumpserint pro nomine Impe- ratoris Ti co, et ab iis more humano spectati, tanquam mariti Kiam yuen, et verum patrem ejus filii hen cie, quem turpissimum errorem celebri- ores Interpretes egredi et unanimiter confutant. Hinc commentarius chin y, corticales illos ut ita dicam, expositores redeingens ait. Si hen cie est fructus communis conjugii rito et Kiam yuen, cur odorum Aucton non laudat nisi virtutes ac merita solius matris, nullā factā patris — mentione? Simili circiter ratiocinio commentarius cien, contra — eodem rectè concludens ait. Siquidem oda mie cum expressis verbis ipsum Xam ti exprimit, dicens divinam ejus maiestatem requievisse in personā Kiam propter Intemperatam ejus virtutem ac puritatem; hanc quæ ita genuisse filium suum hen cie; gratis dicitur Kiam yuen fuisse sponsam, et hen cie filium filium Imperatoris cao sin, seu Ti co.

詩經閨宮 其德貞正不回邪 上帝是依 無災無害 主后稷故以帝為上帝 上帝是依 姜嫄

正義 姜嫄不得為帝嚳之妃 帝嚳聖夫 姜嫄正妃 配合生子 人之常道 則詩何故但數其母 不美其父 而云赫赫姜嫄 其德不 回 上帝是依 是生后稷 且鄭以姜嫄非高辛之妃 自然不得以帝為高辛之帝矣

Signum
virginis

sydus
columbae

Nihilominus, quia supersunt adhuc non pauci inter philosophos —
 Sinas, qui caelestem hunc sine viri consortio concipiendi modum praefracte
 negent, ut pote naturae legibus plane oppositum; et contendant, hunc esse fuisse
 pariter filium Imperatoris Xico et ejus sponsae Kiam yuen. Idcirco alii
 scriptores, sicuti son Xe adhibitis comparationibus, conati sunt divini —
 hujus mysterii possibilitatem et veritatem suadere. Si, inquit, Auctor
 modo appellatus, species sive unicornis dicti Ki lin, sive serpentis dicti
Kiao lum, indolis pariter mansuetae, praeter ceteris animantibus, quae de
 causa uterque, habetur pro symbolo sancti (Reparatoris) hominum mitissimi;
 si, inquit, praedictus Auctor, utrumque hoc animal, (quod non est nisi symbolon
 illius sancti) habet modum nascendi tam insolentem et diversum a ceteris
 animantibus, puta à canibus, piscibus, avibus et testudinibus; cur Inve-
 dibile videatur id quod legimus in antiqua traditione, de mirabili ac
 diverso a ceteris hominibus nascendi modo Ipsius viri sancti, per dictum
 seu unicornem seu serpentem praesignati? Vbi obiter observandum messi-
 am salvatorem per ejusmodi serpentem et unicornem fuisse in sacro textu
 designatum. dilutus quem admodum filius unicornium. psal. 28.

Demique propter quandam universim receptam traditionem, de
 generatione prodigiosa ejusdam diabolicae mulieris, quam simillima
 illi, quam s. Joannes describit sedentem super bestiam coccineam et a duobus
 draconibus in perniciem generis humani edita; commentarius Cien
 his verbis increpat eos, qui revocant in dubium, superhumanum heucie
 conceptum (pro salute hominum completum). quasi verò, inquit, Commen-
 tarius, maximi et optimi Xam ti potestas, major existimanda sit pro
 hominum ruinâ et destructione, quam pro eorumdem salute et edifica-
 tione! Xe quei Xam ti, tan nem co yao, pu nem quei Kia Siam. cham
yu quei ngo, toën yu quei Xan.
 Non facile finem in expositione hujus primae strophae si vellem
 hic congerere, quocumque occurrunt in similibus commentariis verè
 notatu digna, et cum incomprehensibili incarnationis mysterio planè
 consentanea. Sed quoniam huc usque allata videntur abundè sufficere,
 iam ad ceterarum explanationem procedamus.

11 Magnus commentarius ta cimen libri odavum in expo-
 sitione 2.ª strophae presentis odae, post alium Auctorem nomine Kim yuen
 seu, comparando hanc stropham cum primâ, genuinam utriusque Idem
 et diversitatem sic paucis exprimit. Prima, inquit, strophâ enarrat
 mirabilem et felicissimam heucie conceptionem: haec verò ejus nativi-
 tatis prodigium. Unde cum ejus conceptio sit divina, idcirco ejus nativitas
 est superhumana. Xeu cham yen Ki Xeu yun chi Siam. in cham yen Ki
Kiam sem chi yé. Xeu yun Ki pen yu tien; et Kiam sem pié yé yu gin yé.
 mirabilis porò et superhumana heucie nativitas, in hac 2.ª strophâ
 descripta, consistit in perfectâ et mirabili ejus similitudine, cum ipsâ
 nativitate christi salvatoris ex B. m. virgine; quae, ut legitur in Evangelio
 et fides ipsa docet, cum impleti essent dies ut pareret, peperit filium suum

物固有然者矣,神人之生,而有異于人,何足怪哉.

生后稷是謂上帝但能作妖,不能為
 嘉祥,長于為惡,短于為善.

詩經大全慶源輔仁曰:首章言其受孕
 之祥,此章言其降生之異,受孕既本
 于天,則降生必異于人.

primogenitum mediâ hieme, nempe decimo mense (circa solstitium hybernū)
 hoc est novem menses post felicissimum ejus conceptum, cum summa facili-
 tate, et sine levissimâ virginis suae Integritatis lésione. qui virginis
 et faustissimas partus ipsam replevit omni benedictionum genere, et
 fuit insuper causa gaudii magni, quod evangelizatum est omni populo,
 uti constat ex ipso textu et expressis diversarum commentariorum
 verbis.

Ô res mirabilis! sunt verba ipsius textus. Cum Kiam yuen
 implevisset numerum mensium suo partui determinatum, tunc pe-
 perit filium suum primogenitum, cum eâ facilitate, quâ ovis parit
 suum agnellum, sine ullo dolore aut lésione virginis suae Integritatis.
 quis considerans partum tam facilem ac fortunatum, non agnoscat —
Xam ti animi sui delicias posuisse in fortunatâ heucie matre, et
 purissimi ejus cordis sacrificium, fuisse pergratissimi odoris in conspectu
 ejus divinae majestatis.

Alterius odae mihi cum antea citata textus, in eundem fere sensum
 loquitur de nativitate heucie, tum quoad tempus tum quoad feli-
 citatem, propter quam utramque circumstantiam christi nativitatis
 propriam et essentialem; haec in heucie nativitate fuisse certò adum-
 brata, necessariò concluditur. quoad circumstantiam utramque —
 textus ait, post impletum numerum mensium a conceptu ad partum inter-
 jecti solitum, statim matrem heucie suum filium sine morâ edidisse,
 eamque hoc fausto partu fuisse omni genere benedictionis cumulata.
 In hoc loco commentarius cien comparando tempus conceptionis heucie affixum
 diei aequinoctii verni, mystica avis adventus signo praecognita; cum tem-
 pore ejusdem nativitatis cadentem in mensem decimum, frigida hyemis
 dimidiū terminam, seu circa binmale solstitium; novam et pulchram
 nobis praebet ansam concludendi, ex perfectâ conformitate utriusque
 epochae conceptionis et nativitatis heucie, cum utraque epochâ con-
 ceptionis et nativitatis christi domini; personam tum ipsius heucie,
 tum ejus purissimae matris, non debere spectari, nisi tanquam
 Eximiam ejusdem christi domini et ejus divinae matris figuram.

Oices graviores Interpretes aiunt Kiam yuen peperisse heucie decimo
 mense à conceptu evoluta, qui decem mensium numerus si computetur ab
 aequinoctio verno, qui fuit dies conceptionis heucie, usque ad ejus nativita-
 tem, haec debuit contingere unum circiter mensem post solstitium hiber-
 num; nec potuit coincidere cum epochâ nativitatis salvatoris nostri. Ut
 satisfiat huic objectioni, sciendum est antiquitus ejusmodi computos per-
 tinentes ad diversos gradus aetatis hominis fieri solitos per septenarios,
 et menses tunc adhibitos fuisse periodicos, hoc est quatuor hebdomadum
 seu viginti octo dierum, cujus generis menses decem non nisi quatuor
 aut quinque diebus ad summum excedunt numerum dierum novem
 mensium solarium. Cujus asserti veritas intelligi potest ex eo quod legitur
 capite 7.º libri sapientiae. Decem mensium tempore coagulatus sum in
 sanguine. quod videtur minimè posse intelligi de mensibus periodicis, quorum
 decem sunt fere aequales novem solaribus.

11 二章
 誕彌厥月,先生如達,不圻不
 副,無苗無害,以赫厥靈,上帝
 不寧,不康,禮祀,居然生子.

閏宮
 生后稷降之百福.

終人道十月而生子,姜嫄以元鳥
 至月而禮祀,在母十月而生稷,其
 生至當冰月,鳥覆翼之,鳥乃去矣.
 后稷呱矣.

此詩首言受命于天之異，以見其受命于天。

之異，以見其受命于天。

誕之詞，似不可信。

傳于天，欲以顯其靈也。

三章

誕之臨，牛羊之誕，鳥之誕，禽之誕，獸之誕，皆其聲之大也。

III Huius odae Interpreti nomine Hoam tum yen distinctè et paucis perstringens trium priorum stropharum sensum ritè dixit, in primâ relucere prodigium conceptionis heu cie; in 2.^a prodigium ejus nati- vitatis; et in 3.^a prodigium ejus abjectionis. unde intelligitur hunc fuisse à deo missum, seu dei mandato venisse in mundum pro hominum salute, y Kien Ki Xeu mim yu tien. Sed licet prodigium abjectionis heu cie descrip- tum in hac 3.ª strophâ, hunc faciat coram hominibus plane obscurum et ignotum; cum ejus divinae virtutes eò magis resplendeant coram oculis sui patris, quò major est huius abjectionis gradus: idcò hoc 3.um prodigium jure dici potest majus, quàm duo præcedentia. hinc præci sapientes non indecorum judicaverunt hunc appellare nomine Ki summam hanc ejus abjectionem testante, eodem scilicet sensu, quo Regius propheta in perso- na christi loquens, et summam ejus virtutis apicem attingens, dixit Ego sum opprobrium hominum & abjectio plebî.

Cum autem omnium prodigiorum vitæ heu cie, quæ descripta sunt in octo huius odae strophis, summa abjectio ejus infantia, quæ in hac celebratur, meritò omnium maximum videatur, idcò tres prioris illius versiculi, quibus triplex abjectionis gradus in prodigiosa heu cie humilitate relucens exprimitur, singuli præferunt particulam ban! quæ est vox seu littera summa admirationis, et signum rei incredibilis, cum non nisi semel hæc reperiatur initio aliarum puta 2.ª 4.ª 5.ª 6.ª et 7.^a quæ singula videntur similia prodigia continere. Tres porro prodigiosa illius abjectionis gradus in hac strophâ descripti, sunt illi ipsi, quos novem chori Angelorum cum totâ ecclesiâ mirantur in christi nativi- tate; et qui consistunt in totali privatione illorum trium, quæ homines plurimi faciunt, et quibus si se destitutos vident, se tanquam abjectissimos. imò ut a deo et hominibus rejectos et derelictos existimant; hoc est in perfectâ privatione divitiarum, honorum, et voluptatum. Eadè causâ commentarius chuen præclare concludit, Deum voluisse filium suum, verum heu cie nasci in hoc abjectionis gradu, à ceteris hominibus tam diverso, ut magis nempe, ut divina ejus virtutis splendor omnium corda raperet in majorem admirationem et amorem. Tien sem heu cie, &c.

ô res mirabilis! exclamat Auctor odae in 1.º 3.ª strophæ versiculo, ubi primum Kiam yuen peperit filium suum, statim hunc deposuit in angusto, humili et obscuro rûis loco, nimirum inter pecora, ubi non excepit nisi vilia boum et ovium ei blandientium obsequia. Tan! chi chi y hiam, nien yam pei cû chi. quò natiuitatis heu cie, quid quæso ma- gis obscurum et abjectum exogitari potest; aut magis simile deserto antro seu tuguriolo, in quo supremus Cæli dominus veluti rejectus ab omnibus nasci voluit? qui cum in propria venisset, mundus eum non cognovit, et sui eum non receperunt, sed solus bos et alia ejusmodi campi pecora cognoverunt possessorem suum.

ô res mirabilis! hæc sunt verba secundi versiculi. Kiam yuen statim à suo partu filium suum reclinauit in dedolato sylvæ ligno (seu in præsepe) velutâ fabro lignario ejus alendi cura (matrem scilicet cum filio, laboris sui fructu sustentando. Tan! chi chi yu pim lin, —

sa² hoçi pim lin... quid iterum similis extremæ paupertati, quam sponte elegit universalis omnium viventium parens, qui singulis abundè suppeditat ad vitam necessaria? nascendo scilicet in ligneo — præsepe, nec volendo sustinere, nisi ex sudore unius pauperrimi fabri lignarii?

Interpretes plerique duas litteras pim lin (quas ego juxta stylum poeticum, verti per lignum sylvæ dedolatum, unde præsepe) exponere solent per sylvam sitam in campo plano; sed contendo versionem meam esse magis accuratam, ut pote melius congruentem his gentilibus plane ignoto. propter eandem rationem litteræ sequentes hoçi sa pim lin, multo rectius significant fabrum lignarium cadentem ligna ex arte, et la coequantem, uti ego Interpretor, quàm vitissimum lignorum in sylvâ amputatorem, quæque ad comburendum præparat, accumulantem, sicut idem Interpretæ vulgò exponunt.

ô res mirabilis! ait idem Auctor in 3.º versiculo, Kiam yuen pe- perit filium suum heu cie anni mense frigidissimo et in loco gelu con- creto; ubi non nisi avium ad volantium tenui pennarum calore tenerima ejus membra foventium, a frigoris asperitate modicè sublevabatur. Tan! chi chi hian pim, niao fu y chi. quid demum similis cum acuto et rigido illo frigore, cujus inclementiam salvator noster nascendo horâ diei et anni tempestate frigidissimâ, voluit experiri in tenello suo corpusculo, tanquam primitias omnium penarum et dolorum, quæ pro omnibus generis humani peccatis sustinenda suscepit, vix permittendo cæli avibus, seu Angelis à cælo turnatim ad volantibus, pro levi demons- tratione sui obsequii, tantillo calidioris halitus afflatu trementia — frigore membra sua recreare?

Atque hoc ipsum clavè præfiguratum sese offert in 4.º ejusdem strophæ versiculo, ejus sensus sic ferè habet. quæ ad fovendos rigentes heu cie artus ad volaverant aves, sine morâ avolaverunt: ac ita tenello ejus corpore larum fomenti lenimine privato, et confixo frigoris acu- mine, incepit heu cie more infantium, quos premit acutus dolor, ejulare et clamare. Niao nai kim y, heu cie cou y. qui clamores etsi verè Infantiles, videbantur tamen spirare aliquid supernaturale ac divinum, uti insinuat ipsa glassâ reddendo vocem cou quæ significat plorantis clamorem; per vocem seu litteram Ti, compositam ex duobus aliis, nempe, nempe Ti, et propriâ ipsius Xam ti, et Kien significant os vocale, quæ littera composita exprimit vocalem Xam ti ejulantij sonum, seu dei plorantis clamorem, seu potius Infantiles verbi abbreviati et patientij clamores, instar vocis evangelicæ per vias et plateas late diffusus, et moventis peccatorum ad penitentiam. Xetan Xe hien, hien Xim cûi lou.

quintus enim — et ultimus huius strophæ versiculus, exprimit vim divinæ illius et Infantilis vocis, se se longè lateque quaquaver- sum diffundentis, et veluti potenti eloquio duriora adam ante hominum corda emollientis et ad sui dei que patris amorem allicientis. quæ piæ et meræ christianam Interpretationem,

會代平林
所收取之

帝口啼
聲也

言其聲之大也

大金豐城朱氏曰人同類
之意以見天之所生固
非人之所能棄也

quicumque a me gratis confectam suspicatus fuerit, legat expositionem
docti sum chim chu in hunc textum hic allegatam in magno comentario
ta cimen, ubi sic loquitur. gin tum lui che, &c.

(IV) quarta strophæ attingit id quod mirabilius observatum est
in personâ heu cie, ab ejus nativitate usque ad finem ejus adolescen-
tia, hoc est, ut fert commentarius Xu, res quæ spectant ejus ætatis incre-
mentum, ab infantili scilicet usque ad virilem. Alter Interpretis in magno

IV.

commentario ta cimen, nomine hœa cou yen ait quatuor presentis stro-
phæ versiculis describi miram heu cie in totâ juventute propensio-
nem ad plantandum & serendum. quod certè cum vulgo Interpretum
minimè intelligi de vili & rusticâ agriculturâ, quæ non alium
finem sibi proponit, præter animalem vitæ humanæ sustentationem;
sed de cælesti seu spirituali & illâ agriculturâ aut cordis culturâ, cui
solus præesse potest Pater cælestis, verus sacri illius soli Agricola. cum
ipse liber canonicus rituum, Li ki dictus, doceat expressis verbis solum
seu agrum, in quo heu cie toto vitæ suæ tempore exercuit cælestem
suam plantandi et serendi artem, non aliud aut alium fuisse, quàm
ipsum cor hominis. y gin sin, quei tien. Nam cor hominis est veluti
ager ipsi a deo traditus, ut omnes in eo plantent cælestia divina
legis et omnium virtutum semina &c. Cujus agri fertilitas in omni
genere bonorum operum, sola potest animi vitam fovere, vires spiritus
corroborare, plenamque afferre desideriorum satietatem, ac perfectam
illam felicitatem, quâ commentarius Xu modò allegatus ait heu cie
cumulatum fuisse, propter summam ejus in hac divinâ arte dexteri-
tatem, nunquamque interruptam assiduitatem. Tien xin yen hia y pe
chum chi so. huc enim revocandum est totum hujus mysticæ strophæ
prodigium. vulgari Runicolarum agriculturâ non merente, recenseri
inter omnia alia hujus odæ prodigia, ut pote superhumana ac divina.

Hinc mirum non est, quod odæ Auctor stropham hanc cum eadem
admirationis formulâ exorsus, ac præcedentes et subsequentes, his verbis
celebrat incredibilem et cælitus inditam hanc cie propensionem, quæ
communi Runicolarum agriculturæ nullatenus competat. Cum autem
quatuor versiculi, quibus dicta strophæ constat, nil aliud significant
quàm istud mirabile in heu cie rei agrariæ studium; quid opus est
hic distinctam singularum explanationem proferre? Tantum
hoc unum videtur attentè observandum, quod chu hi appositè animad-
vertit, tantam scilicet heu cie ad agriculturam propensionem, ipsi
cælitus, id est a deo specialiter inditam esse, heu cie nem xe xi, ye
yeu chum chi chi chi. cai ki tien sin gen ye.

Sed quod commentarius cien hic observavit de sapientiâ heu cie
ac singulari ejus penitiâ in hac cælestis agriculturæ arte, in eo gradatim
crescente cum ætate, est profectò dignum longè majori attentione, ut
pote prorsus consonans cum paucis illis sumitque mysterio plenis
verbis, quæ sola de christi gestis leguntur in evangelio, nempe lucæ
capite 2.º ab ejus pueritiâ, cum esset annorum duodecim, usque ad

禮記論後稷云以人心為田
種殖之事

禮記論後稷云以人心為田
種殖之事

禮記論後稷云以人心為田
種殖之事

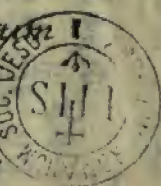
禮記論後稷云以人心為田
種殖之事

trigesimum ejusdem ætatis annum, his verbis. et Jesus proficiebat
sapientiâ et ætate et gratiâ apud deum et homines. qui christi domini
apparent progressus in sapientiâ et virtute tribui non potest, nisi
studio in dies apparenter crescenti culturæ cordis et omnium virtu-
tum maximè personalium et domesticarum, ubi constat ex eo, quod
evangelista ibidem immèdiatè ante prædicavit de continuâ ejus sub-
jectione et obedientiâ erga Josephum & Bmam virginem suam matrem
toto hoc 18. annorum curriculo, dicens, et descendit cum eis, et venit
in nazareth, et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia
verba hæc in corde suo, scilicet tanquam maximè sublimè, et
plane divinum culturæ cordis seu cælestis agriculturæ exemplum
hic in personâ heu cie pulcherrimè adumbratum, uti facile
intelligitur ex his notabilibus dicti commentarii verbis. chi xe cien
sem so chi cai yu sin xin.

(V) Antequàm aggrediamur 5.º strophæ expositionem, ut
ejus sensus clariùs percipiatur, et faciliùs observetur series mysteriorum
vitæ christi salvatoris in serie stropharum presentis odæ, veluti histo-
rico-prophetiâ adumbratâ: revocandum est in memoriam id quod
anteâ jam obiter observavimus circa nomen et officium heu cie, ejus
qui cum ab infantia usque ad virilem ætatem innatâ propensione
et cum mirabili studio visus esset unicè intentus cordis et omnium
virtutum culturæ; et quoad hanc spirituales ac divinam cælestis
agriculturæ artem, enitisset in eo sapientiâ verè consummata;
ideò dicitur constitutus fuisse, magister et præfectus agriculturæ
& donatus nomine heu cie, ejusmodi præfecturam seu magistraturam
significante, siquidem littera cie significat frumentum seu triticum,
primum scilicet apud agricolas granorum; littera vero heu significat
præfecturam. Cujus summi momenti muneris partes, quia cum tantâ
laude implevit, ut omnes orbis populi per omnes generationes vitæ
servatæ beneficium inde dicantur consequi; idcirco habetur pro
liberatore seu auctore vitæ totius dynastiæ cheu. quæ cum ita sint,
si spectes, sive mysticum heu cie nomen, sive ejus officium, sive
diligentiam et suæssum cum quibus administravit cælestem manus;
et hæc omnia conferas cum sacra personâ christi salvatoris; et cum
divino ministerio ipsi a suo patre, qui verus est compi ecclesiæ dominus,
commisso, propter semen evangelicum ubique spargendum; et cum labore
indefesso ac immenso proventu, cum quibus in arduo hoc ministerio
juxta Dei patris sui desiderium, et ultra hominum omnium vota se
impendit; nil certè videtur posse excogitari, quod magis accurate et
adæquate conveniat cum hoc divino nostri omnium liberatore

Hoc prænotato intelliges, quo sensu accipi debeat id, quod commen-
tarius Xu post celebrem odarum Interpretem mao xe observavit initio
3.º strophæ presentis odæ. quemadmodum, inquit, strophæ præceden-
agit de mirâ heu cie ad plantandum et serendum applicatione, per
totum junioris ætatis decursum; id est de continuâ cordis sui et personæ
culturâ, omniumque virtutum exempla in se exhibendi studio: ita in

言后稷能食時已有種殖之志
蓋其天性然也
智識漸生所知在于心神故云岐岐
然意有所智識別發于耳目

稷穀之貴者
鄭剛中云糜麴可餅西人
飽麴非康猶飢

既言后稷為兒時好
種田此後言其為稷
官時事也可美大矣

presenti propheta describi mirabilem zelum et felicem successum, cum quo
ad civilem etatem ac rei agrariae praefecturam proventus, exercuit huius
magistraturae officium, hoc est, quo se impendit in universalis dispersione
caelestis sementis suae doctrinae, et in cultura spiritualis agri qui illam
exipiebat. Ki yen hen cie, quei el xi, hao chum tien. ci hen yen, Ki
quei cie Koen xi Ku ye. Atque ita in praecedentis et praesentis prophetae
ordine. Eluceat praecleara divinae agriculturae methodus à christo ipso
observata, cum volens exempla praevire doctrinae, primus coepit facere et
docere.

docere. Sed quia, propter summum rei presentis momentum, convenit nullum omnino dubium relinqui, circa modò stabilitam rationem celestem ac spirituales totius rei agrariae, ejus præfecto hencie commissæ; juvat hinc, et pro confirmatione hujus sacri ac mystici seu allegorici sensûs, afferre testimonium commentarii ta ciuen, citantis Interpretem cum Xe, odam fu tien, quæ est de primavâ agriculturâ, hanc in sensu allegorico et spirituali exponentem; indeque reddentem rationem, cur Xin num, primus scilicet & maximè antiquus rei agrariæ seu agriculturæ magister, vocatus sit nomine Xin num, quod significat Magistrum agriculturæ spiritualis, sive primum ^{magistru} institutorem et doctorem. Xin num Xê Kiae, quei chi tien cou Xin num Ki num yê, quei chi Xin num.

(V) ^{五章} ^經 Sensu allegorico et spirituali hujus agriculturæ sic stabilitæ, jam
nil facilius quàm intelligere geminum et evangelicum sensum strophæ
5ta præsentis oðæ. ô quàm admirabilis est Heu cie in totâ functione
agriculturæ, inquit textus. In hoc addit commentarius Xu) videtur
specialiter adjunctus esse ab aliquâ supremâ Intelligentiâ. Et verò si oða
non ageret nisi de simplici et vulgari illâ agriculturâ, cujus Ars non
superat communes colonorum vires; non verò de verâ cordis culturâ,
ad quam ex libro canonico rituum revocatur tota ars illa mirabilis
heu cie, ab Interpretibus tantopere decantata; hoc est de semine
evangelico, seu ipso dei verbo, per universum disseminando, hand dubie
ab Auctore oðæ, prophetice ex spiritu præcognito, æquè ac miranda
ejusdem heu cie conceptio et nativitas fuit ab eodem prævisa: cur hic
Auctor tam magnifice et instar prodigii extolleret, illam seu Artem, seu
virtutem heu cie, veluti potentissimo alicujus supremæ Intelligentiæ
auxilio corroboratam? At è contrâ, si hic textus intelligatur, uti

sacram, christus salvator noster perse & per Apostolos docuit totum
 orbem christianum, cum tam uberi proventu: quis non agnoscat
 Autorem ^{hic} odae voluisse prenumiare, hoc non potuisse fieri sine
 omnipotentia divini brachii Salvatoris, qui est verus verbi evangelii
 sator per hunc cie adumbratus.

Reliquus ejusdem Strophæ textus, in quo vox Xe fructum, seu granum perfectum significans decies repetitur, exponit singillatim totidem diversos bonæ sementis gradus, per quos successive transit, ab

五章 (V) 誕后稷之穠有相之道。弗厥豐草種之黃茂實方實肯實種實稊實發實秀實堅實好實類實果。即有邵家室。

○疏 后稷之教民稼穡若有神明相助之道言種之必好似有神助故可大也又說其若有神助之狀

initio primæ germinationis, usque ad perfectam maturitatem et grani
benè maturi è spicâ exortitionem. quâ in Expositione, Auctor, quantum
videtur calitis illustratus, cum integrâ allegoriâ descripsit omnes
diversos incrementi gradus, quos Semen Evangelicum per virorum
Apollolicorum prædicationem in toto mundo dispersum, et in fide-
lium cordibus receptum, Divini Spiritûs continuo afflantis gratiâ
Successive acquirit usque ad plenam maturitatem, ac donec tandem
Regiones alba ad mettem esse videantur.

Hoc in loco commentarius cien addit, tempore Regis yao, (yao historicè idem est ac noë; symboliè idem ac Jehovah, qui simili voce iao seu iao vocabatur ab hebræis, uti demonstratur alio loco) cum propter generalem diluvii cladem, generi humano non suppetereent grana necessaria ad vitam sustentandam; tunc cœlestis Intelligentia, nempe deus dedit heucie ingentem copiam quintupliæ sementis, quam serendi et excolendi artem ab eo didicerunt homines. unde secuta est uberissima toto orbe terrarum et per omnes regiones abundantia. Cui narrationi subjungit commentarius Xu, omnes orbis populos, inde pariter habuisse totam artem agriculturæ; et ideo omnium vitæ conservationem, totamque hominum felicitatem niti immensis heucie meritis. Supposito spiritali et allegorico sensu agriculturæ ab heucie propagatæ, qui vis faciliè intelliget de hac, utique, non verò de justiciâ et vulgari interpretandam esse relationem narrationem ex duplici commentario hic modò allatam

Demique pro fine Expositionis hujus 5.^{ae} Strophæ, commentarius cien concludit, cum Henrici suam rei agrariæ magistraturam gessisset cum summâ, laude, tunc ipsum mentis plenum decoratum esse à magno yao duplici glorioso, Regis scilicet et sacerdotis titulo, quo divino cultui, & populi gubernio in perpetuum sine ullâ mutatione censetur consecratus. quod non minus ac præcedentiâ videtur competere Christo domino, qui completo prædicationis evangelicæ et suæ magistraturæ curriculo, deo ita volente ante finem vitæ dictus est & agnitus pro Rege & sacerdote, Id cuius Regnum non esset ex hoc mundo, et sacerdotium esset sempiternum. Verum ad evitandam confusionem, dicendum est sacerdotium henrici pertinere ad Stropham sequentem. potius

Strophæ observavit, hanc agere de iis quæ pertinent ad magnum
et salutare sacrificium cælo archetypo, id est Deo supremo destinatum,
dictum Kiao Sü : tum addit ibidem, quia Heu cie excellēbat in arte
agriculturse, hunc eā de causā cœlitus à deo accepisse optimam
sementem pro materiâ et præmittis dicti sacrificii. quibus verbis
Interpres allegatus ferè adæquatè reddidit integrum sensum in textu
presentis Strophæ contentum; exceptâ tantum diversitate, quatuor
specierum optimæ illius, ^{nam} sementis, quam verba textus ferunt è
cælo delapsam venisse in potestatem Heu cie, quia scilicet parum
diversitas videtur parum nota. nihilominus, qui rem diligentius dis-
cusserunt, duas species panis, duas species vino conficiendo destinatas

箋堯時洪水為災民不粒食天神多予后稷以五穀教民
 播種之于是天下大有
 疏以此衆穀徧教下民同有此穀于天下之土此衆穀命
 稷種之同有天下諸國使民知稼穡之道民賴后稷之功多

傳更也命使事天以顯神順天

VI.

毛以為此言其祭天之事可美大矣
○後稷善能于稼穡上天乃下苦穀之
種與之使得種以此祭祀天與之穀是可
大也以此秬秠粟芑之受而歸之

七章
証我祀如何或春或榆或簋或
鼎釋之更更之淳淳載謀載
烈以興嗣歲取鼎以較載燔載

註
承上帝而言台稷之祀也

我 ngo
手 manus
戈 gladius

Et revera tam opportuno subsidio adjutus, mihi videor hic sine obscuritate deprehendisse quaedam nec leves praelectiones de sacrificio Christi — Salvatoris tum cruento tum incruento, in mystico *heucie* sacrificio — ejusque apparatu mirabiliter praefigurata; nec non de ipso ritu paschali hebraeorum à moese instituto, ad praesignandum utrumque hoc salutare et ineffabile Christi, veni *heucie* sacrificium.

Non obstante summa Interpretum quoad haec ignorantia; hujus strophae textus ab iis non inepte dividi solet in quatuor partes, quarum aiant primam esse de preparatione sementis seu grani pro sacrificii materiae destinati. 2^{am} de electione diei convenientis pro sacrificii oblatione. 3^{am} de jejunio et puritate ad illud praerequisitis. 4^{am} denique de obiecto et ipsa oblatione ejusdem sacrificii. Juxta cujus divisionis rationem nunc praedicti textus expositionem pro tenuitate nostrae prosequamur; non nihil prius inhærendo in speculatione — quinque litterarum initialium, quibus odæ Auctor stylo admiratiōis et mysterii pleno loquens, sive in personā *Heucie*, sive in personā ipsius *Xam ti*, qui hic ut ritè observat glossa, non sine mysterio — veluti in unum confunduntur. *Chim Xam ti, el ven heu ci chi su ye*. quibus, inquam, auctor nomine seu *heucie*, seu *Xam ti* exclamans ait: *tan ngo fu ju ho!* o rem creditu difficilem! quis capiat qualitatem — mei sacrificii (tum cruenti tum incruenti)!

Ratio autem cur glossa hanc exclamationem interpretetur veluti confusè tum de *heucie*, tum de *Xam ti*, est propter litteram *ngo*, (Ego) quae hic habet eundem sensum praecise, atque vox latina, Ego, in textu sacro cum scilicet deus sui reverentiam ac debitum timorem hominibus incutere volens ait, Ego dominus, ille nimium, qui solus habet — potestatem vitae et mortis, et jus gerendi gladium; qui sacer sensus est vera et genuina significatio hieroglyphica litterae *ngo*, ^{simile} cuius duae litterae partiales denotant tenentem gladium, sive supremum dominum: Et ideo aequè convenit *Xam ti* seu deo patri, ac *Heucie* seu Christo domino ejus filio; qui cum per obedientiam jubente patre; et sponte, hoc est omnino libere, et quia ipse voluit, vitam posuerit, et sit oblatus; divinum hoc sacrificium reipsa tam est proprium dei Patris filium suum unigenitum propter nos immolantis; quam ipsius filii dei Jesu Christi se sicuti victimam in holocaustum ultro consumerit.

His praenotatis, duo in primâ parte hujus strophae describi — veluti diversa tormentorum genera, quibus vexatur quadruplex genus granorum materiae sacrificii additionum, nempe per contusiones, attritionem, compressionem vel molitionem, pro conficiendo pane et vino,

後稷之祀天其禮如何
先以所得相經康之
粟或使人在確而春之或
使人就臼而舂之或使人
揚其糠或使人踐其
黍言其各有司存並皆
敏疾也

fuisse consentiunt: atque adeo primam sacrificii seu oblationis Institutionem factam esse in pane et vino juxta haec verba ultimi versiculi hujus strophae y *quei chao su*

Sed quia illud quadruplicis sementis genus, inseriens materia illius mystici sacrificii, dicitur habuisse caelestem originem; mirum non est, quod odæ Auctor initio hujus strophae, raptus in admirationem civitatis sicuti Israelita, cum viso miraculo mannae in deserto è caelo propter se decidentis, mirabundi exclamabant, *man hu*, quid est hoc? capere visus sit velle lectori offerre. Ideam similitis miraculi, his quatuor litteris. *tan Kiam Kia chum*. Id est o admirabile et excellens sementis genus! in gratiam *heucie* è caelo à deo missum!

Quod miraculum, quamvis Interpretum intelligi velint ad litteram, quia littera *Kiam* in textu expressè significat lapsum sementis è caelo; imò commentarius *cien* addat hoc sementis genus, veluti angelorum manibus paratum, traditum fuisse *heucie*. *Xe tien Xin to yu heu cie y ou cou*, circiter sicuti quidam Interpretum sacri id dixerunt de manna Israelitarum. Nihilominus, quia mystica *heucie* ^{historia} tota est allegorica, dicere non dubitabo, prodigiosum hunc quadruplicis sementis grandinem in gratiam *heucie* delapsum, intelligi quoque debere tantum in sensu allegorico; et quadruplex illud seminis genus, esse ideam symbolicam quatuor elementorum, cum perfecto temperamento commixtorum in utero *Bina* Virginis, pro formatione spiritus et sanguinis, ossium et carnis sacri corporis Jesu christi domini nostri veri *heucie*, sub hoc mystico nomine olim a sanctis Patriarchis praecogniti, non solum pro pane caelesti seu frumento electorum, et pro vino faciente germinare virgines, quibus constat infinitum pretium sacrificii incruenti; sed etiam pro primo et sempiterno sacerdote, unico et vero hujus salutari ritus Institute, in personâ *heucie* speciatim adumbrato, ut intelligi potest ex commentario antiquiori *chu*, dicente quod cum *heucie* constitutus est Rex, tunc eundem simul factum esse sacerdotem ac praesidem primumque Institutorem sacrificiorum. *Heucie Xe Xe* ^{que} *que*, qui *ci chu*, *cou yue chao su*. Unde *chu hu* dixit sacrificia dynastiae *cheu*, (quam esse veluti ecclesiae figuram antea insinuavimus) habuisse primam suam originem. *cheu chi yeu su*, cum cui *xe y*.

VII Septima Strophæ, si audiamus Interpretem *mao xe*, est de preparatione materiae sacrificii primò instituti, et de diversis ad illud praerequisitis. Si textum ipsum diligenter attendamus, haec videtur complecti plura et adhuc majora arcana, quam praecedent. Quare mirum non est, quod Interpretes magis in hujus, quam in cæterarum intelligentiâ cæcutiant. Plura tamen, quae in locum commentariis passim occurrunt, multum juvare possunt Interpretem Christianum ad assequendum sacrum mysterii non tam obscure hic latentis sensum.

正義
臨祭乃作
酒則醴醴而成食則

VI
恒之相
是任是負
以歸肇祀

註
辭是天神多種者從上而下之
稷始受國為祭主故曰肇祀
朱壽周之有祀自此始矣

VII

qualia requiruntur pro sacra et vivifica oblatione. quo diverso tortura genere, ut ita loquar, quid cogitari potest aptius et magis consonum cum sacro prophetarum christi patientis cruciatibus describentium stylo? aut quid magis ad vivum representare posset diversitatem et acerbitatem suppliciorum, quibus christus Redemptor noster verus *Heu cie*, id est frumentum electorum, et viva sacrificio matura sponte voluit torqueri; et modo veluti candentibus moli, modo veluti sub torculari comprimi; ut protiosam carnis et sanguinis massam integram, tot exquisitis tormentis plane subactam et maceratam, deo patri offerret in holocaustum et odorem suavitatis.

At quoniam tria alia tribus stropharum partibus contenta, videntur inter se permixta et commixta, horum expositionem conjunctim instituimus, sed tantummodo quantum videbitur necessarium pro aliquando sensu sacro his symbolice illigato, per similitudinem analogam cum ritu paschali hebraeorum, apud quos solennitas phase fuit vera figura sacrificii cruenti et incruenti per verum *Heu cie* christum dominum instituti et consummati.

Si consideremus quicquid pertinet ad solennitatem ritus paschalis, videtur ejus substantiam ad haec duo potissimum capita reduci oportere, nempe ad oblationem holocausti, quod deus exigebat sibi offerri a populo in deserto extra aegyptum; praeterea ad *Heu cie* agni paschalis, praescriptum omnibus per domos et familias, quo tempore exituri erant ex aegypto, et transituri in solitudinem via trium dierum propter praedictum sacrificium; unde haec solennitas dicta est phase seu transitus domini. Atque hoc duplex caput, tum de agno paschali, tum de solenni holocausto, non obscure expressum patet in duobus postremis hujus septimae strophae versiculis, et eorum commentarius *cien* et *Xu*. cum prior versiculus jubeat assumi hebraeorum agnum masculinum pro ritu transitus seu oblationis faciendae. Spiritui duci seu directori itineris, *cui ti y fu* ... *ci him tao chi Xin ye*: posterior vero versiculus praescribat holocaustum in deserto extra regni limites faciendum, ad quod scilicet referretur oblatio agni transitus. *cai fan, cai lie, y him cui sui* ... *cui el uam Kiao*. *Kiao chi Ki quei, cai que uai*.

His de similitudine sacrificii *Heu cie*, cum solenni moysis ritu paschali, quoad substantiam spectato, breviter observatis; nunc ut parem similitudinem seu analogiam, quoad circumstantias in iisdem deprehendere possimus; praecipuas, quae tempus, locum et ritum ipsum propius attinent, exploremus. Ex ipso moysi pentateucho, ex quo constat hanc solennitatem a prima sua institutione celebrari cepisse mense nisan, qui erat primus in mensibus anni, scilicet die decima mensis hujus, tollere debebat unus quisque agnum masculinum per familias et domos suas, ut posset toto triennio explorari num vitio caveret; et servari usque ad diem 14 tam, quam universa multitudo filiorum Israel debebat illum immolare ad vespeream, quia erat victima phase, id est transitus domini, quando Israel

egressus est de aegypto. 15ta die mensis hujus erat solennitas Azymorum domini. In ea septem diebus continuis, comedebant, absque fermento afflictionis panem. Agnus paschalis, seu victima phase debebat esse assa igne, et comedi cum lactucis agrostibus, aut cum aliis herbis amaris, ut vertit chaldaus. Offere debet bant sacrificium in igne septem diebus. Dies autem septimus, quo terminabatur tota solennitas paschalis, erat solennior et sanctior, et cadebat in diem 21^{am} seu in finem tertii septenarii, et primum celebrata est a moyse in deserto, post egressum Israel ex aegypto.

Praecipuis paschalis sacrificii a deo per moysen instituti circumstantiis hic ita singillatim deductis; quod jam facilius in sacrificio *Heu cie* agnoscere possimus supra propositam analogiam aut similitudinem quoad has circumstantias saltem magis notabiles; opus est, ut duos residuos septimae strophae versiculos paulo diligentius perpendamus. Ac primo quidem de similitudine quoad circumstantias temporis loci, res per se patet ex antea observatis, tam circa immolationem agni in honorem spiritus ducis itineris, et initio itineris faciendae, sicuti immolatio agni paschalis, eade causa dicta phase seu transitus domini: quam circa solenne sacrificium *Kiao su*, extra regni fines in deserto faciendum, aequè ac sacrificium a moyse et populo extra aegyptum post viam trium dierum in solitudine celebratum; ad quod spectabat victima phase seu transitus prius celebrata. unde liquet non posse desiderari majorem utrimque convenientiam quoad loca, ubi destinata celebrationi tum sacrificii itineris, tum sacrificii solennis, pertinentis ad terminum itineris.

Nunc ut eadem convenientia possit observari quoad tempus, et alia utriusque sacrificii adjuncta, reliqua textus strophae verba per partes expendamus. *cai meu, cai quei*, sunt verba denotantia electionem faciendam temporis et victimae. victimae electionem, quam Judaei religiose explorabant, num esset integra sine ullo vitio, et omni ex parte perfecta; sine etiam num observant, reprobandes omnem victimam in qua occurrerent aliqua vitia, propter quae reprobanduntur in lege Judaeorum. sequentia textus verba *cui siao, cui chi, cui ti y fou*, designant *ritum* similitudinem victimae, quae in sacrificio *Heu cie*, sicuti in mosaico debebat esse agnus masculinus, anniculus, et pariter assari, et ut ait commentarius *cien*, igne deformari instar mortui cadaveris, *fan lie, Ki jo quei Xe sien yen*: et cujus in oblatione uti in mosaica adhibendo, erat adeps victimae cum amari saporis herba *siao*, quae est absinthii genus, *cui siao, cui chi*.

Demum pro similitudine temporis satis erit perpendere ultimum versiculum praesentis strophae *cai fan, cai lie, y him cui sui*; et ejus commentarium *Xu*, clare dicentem sacrificium seu oblationem spiritui itineris esse praetudium majoris sacrificii *Kiao su*, quo in solitudine sacrificatur celo seu deo, *ci tien*; et in quo adhibentur res e proventu anni dependentis prope tendae abundantia anni proxime impendentis, cujus cardinali primi mensis die celebranda erat maxima hujus sacrificii solennitas, uti constat rituali Calendario *yue lin*. *Xe yuen ge, Ki coa yu Xanti*. quae solennitas

其位在國外。
神又燔烈其肉為尸蓋焉自此而往赴郊之祭
載燔載烈以興嗣歲
取羔以較
註羔壯羊也
較祭行道之神也

既祭神道乃自此而往于郊以祭天也
取羔以較
品字義解較將行祭道神也

取蕭祭脂取羔以較載燔載烈
又燔烈其肉為尸蓋焉自此而往赴郊之祭

載燔載烈以興嗣歲
既祭神道乃自此而往于郊以祭天也所以用先

歲之物。齊敬祀較而祀天者。欲以興起來歲。使之繼嗣往歲。而恒得豐年故也。

月令曰。乃擇元日。祈穀于上帝。

經載。載惟。天金。謀。卜。日。擇。士。也。惟。齊。戒。具。修。也。

VIII.

idcirco dicta est *Ki cou Kiao*, indeque fuit usque ad presentem etatem propagata, et etiamnum celebratur primo anni mense, et consequenter eodem, quo magna sollemnitas paschalis à moysse instituta. Sed quia Kalendariū finicum ex eo multas et magnas passum est alterationes, unde secuti sunt diversi errores in determinandis et eligendis diebus, convenientibus, ^{quod} huiusmodi sollemnitatibus: etiam si sine fixerint magnam illius sacrificii *Ki cou Kiao* sollemnitatem primo anni sui mensi, sicuti moyses primo mensi anni hebraici, nunc vix fieri potest ut hoc sollemnitas concurrat in eandem diem, propter diversum utriusque anni initium.

Sed, ne quis ex hoc defectu arguere audeat diversitatem sollemnitatis sacrificii *heu cie*, à sollemnitate paschali per moysen instituta; pro conclusionem expositionis Strophæ presentis, observandum est commentario *ta ciuen*, quem admodum Israelitæ antè suam sollemnitatem jejunabant septem diebus, comedentes absque fermento afflictionis panem: ita pariter ante sollemnitatem sacrificii ab *heu cie* instituti debuisse, præcedere jejunium septem dierum. *chai che, chi chai ci ge*. Unde videtur manifestè concludi posse, etiam quoad circumstantias temporis, perfectam similitudinem prædicti utriusque sollemnis sacrificii.

VIII. Octava et ultima oda Strophæ attingit mirabilium *heu cie* longè mirabilissimum, salutarem scilicet ejus sacrificii consummationem, et faustam ejus à Supremo Universorum domino *Xam ti* acceptationem cum plenâ suavitatis abundantia; indeque secutam peccatorum remissionem, et omnium generationum felicitatem. quæ cum superent omnem admirationem, oda auctor, veluti ad altiorum honorem ideam in animo lectoris excitandam, videtur de industria in capite hujus postremæ strophæ abstinuisse admirationis termino *tan*! quo singularum sex præcedentium frontem insignivit; hanc octavam exortus per vocem *ngam*, quæ scilicet *heu cie*, hoc est æternus Altissimi sacerdos, per hunc ritum præfiguratus, inducitur sublati in cælum oculis, deum optimum maximum invocans, sequè in hostiam devovens ac sponte immolans pro redemptione generis humani. quem sacrum divinitusque sensum, quamvis nullus Interpretum potuerit attingere, propter luminis fidei defectum; nil tamen videtur facilius cuiusque Legis Christianæ mysteriis imbuto, quàm ex hunc in ipso textu intueri cum eundem Interpretum subsidio. quod ut omnes possint agnoscere, nunc hujus Strophæ textum explanare tentemus juxta Interpretum observationes.

Ecce, inquit oda textus, purum et sine alio condimento, agnina carnis juscum, in vase luteo paratum; et ejus carnem Instrumento ligneo impositam, quæ ego *heu cie* sublati in cælum oculis et manibus, tibi o *Xam ti* offero in sacrificium. Nunc, ut latentem sub eximia hæc *heu cie* significantis allegoriâ, clarè agnoscamus et voluti manu palpeamus, cruenti et incruenti sacrificii factam à christo oblationem; hic præmittenda est quatuor litterarum expositio hieroglyphica, quarum prima est littera *Kiam*, prior scilicet ex duabus, quibus constat nomen matris *heu cie*, vocatæ *Kiam yuen*; quæ littera *Kiam*

VIII. 印盛于豆。于豆于登。其香始肇祀。庶無罪悔。以迄于今。

juxta analysim hieroglyphicam, ovem virginem. Unde ejus filius verè dici potest agnus. Et idcirco in 2^a Strophâ *Kiam yuen* dicitur hunc peperisse sicuti ovis parit suum agnellum. 2^a littera exponenda est *tem*, quæ propriè significat vas luteum sacrificio destinatum, quod est symbolum hieroglyphicum corporis sacri Secundi Adami, in Incarnatione ex luteo virgineo confecti; sicuti corpus primi Adami in primâ formatione ex terrâ virgine et illibata fuerat configuratum; et quod ad presens mysterium non minus facit, hæc littera olim scribebatur cum characterem seu figurâ crucis, 3^a littera exponenda est *ten*, quæ significat vas ligneum similiter sacrificio consecratum, nempe ex materiâ propriâ crucis seu Instrumenti redemptionis. 4^a est littera *Kem*, quæ significat agni affati seu torrefacti parum et sine alio condimento juscum, verum symbolum hieroglyphicum pretiosissimi sanguinis agni immaculati nempe christi salvatoris.

Prælibatâ tantummodo horum quatuor characterum significati hieroglyphicâ, quorum singulorum profundissimum mysterium facile non est paucis verbis retexere; quis supra expositum presentis oda textum revolvens, quis illico clarè non agnoscat, tam in *heu cie* ovis virginis filio, quàm in puro agnina carnis juscum, ejus duplici vase tum luteo tum ligneo, per latus elatas *heu cie* manus. Supremæ *Xam ti* majestati oblato; quis, inquam, in toto sacra hujus allegoriæ tam exquisito apparatu, statim non intueatur cruentum et incruentum sacrificium deo Patri oblatum, a filio suo unigenito, qui est agnus immaculatus pro peccatis occisus ab origine mundi. Incruentum quidem, hoc est purissimum ejus sanguinem, in ejusdem sacro corpore tanquam luteo sed mundissimo vase cum ipsâ carne, in ultimæ cænæ mensâ et calice oblatum. cruentum verò, id est ejusdem agni immaculati sacram carnem cum ipso sanguine, primo atroci et diuturno passionis igne veluti ad perfectam coctionem torrefactâ, deinde in ligneo crucis instrumento in odorem suavitatis immolata, Ipsomet sacerdote et victimâ.

Tanti menti oblatione, cum plenâ cordis *Xam ti* delectatione in cælo acceptatâ, reliquis presentis Strophæ textus docet hinc consequentem peccatorum penitentiam ac remissionem, hancque quæ felicitatem ex lo per omnes generationes ad presentem usque fuisse continuè propagatam. *hu hien tan xi, heu ci chao fu, xu vu cui hoc, y Ki yu kin*. quod infinitum et universale bonum, quis audeat cogitare posse aut debere cuiquam alteri referri acceptum quàm uni Jesu christo communi omnium salvatori, et utrique divine ejus sacrificii per mysticum *heu cie* sacrificium tam perfectè et adæquatè adumbrato.

Et sanè ipsimet hujus loci Interpretes, quantum vis cæcitant in tanti mysterii intelligentiâ, nonnè cogunt lectorem christianum, velit nolit, id confiteri? quis v.g. sacra hinc nostræ expositioni ultro et summa cum admiratione non assentiat, legendo hæc præclara commentarii xu in hunc oda locum verba? Fuit hæc voluntas, ait

maten 姜
heu cie 姜
ovis 羊
virgo 女

tem 登

ten 豆

Kem 美

盛于豆登。木曰豆。瓦曰登。手秉手持祭肉于豆之義。說文。禮器也。爾雅。瓦豆謂之登。

胡臭。豆時。后稷肇祀。庶無罪悔。以迄于今。

胡臭。豆時。后稷肇祀。庶無罪悔。以迄于今。

auton commentarii, et mandatum magni yao (hoc nomine symbolicè et hieroglyphicè designatur magnus Jehovah seu yao hebreorum, uti alibi demonstratur) ut heu cie (frater Regis yao) institueret hoc salutare sacrificium, quod est origo universalis summae felicitatis, quae inde in omnes orbis universi populos fuit generatim diffusa; ita ut singuli ejus beneficio consequantur convenientem quietis sedem, postpenitentiam et remissionem suorum peccatorum. quae immensa felicitas ex hoc tempore se extendit per omnes hominum generationes usque ad presentem, omnibus infinitis heu cie meritis imititibus.

Alii insuper non levi commentarii, v.g. ta cien, et si kiam videntur hanc nostram praesentis strophae expositionem suo suffragio non invalidè confirmare; cum scilicet querendo rationem, cur sacrificium heu cie ex natura sua tam vilis pretii, sive rei oblati tenuitatem sive Instrumentorum materiam et artificium spectat, fuerit causa tantae tamque diuturnae ac universalis felicitatis; unanimiter concludunt veram et unicam illius causam fuisse virtutem, merita et dignitatem heu cie, quae propter caelestem ac divinam illius originem fuerint infinita in ejus personam (id est in Messiam Salvatorem, per heu cie certè praefigurato) cujus virtutis infinita summus gradus in hoc praeceteris enituit; quod voluit ipse et solus sustinere totam penam istius sacrificii pro omnium peccatorum expiatione suscepti. Ngan xem yu teu tem; cie cin che ki lao, et fei uei chi tagim ye. juxta illud Isaiae. Verè tanquorvos nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates iniquitatum nostras, attritus est propter scelera nostra.

Contra praesentem expositionem, quae revocamus sacrificium heu cie ad christi sacrificium, vitam ultro ponentis, et in cruce pro nostri omnium salute expirantis deo Patri suo oblatum; objiciet fortasse quispiam, in antiquo illo heu cie sacrificio, nullum extat vitæ ab ipso posita, aut mortis appetitæ vestigium; et consequenter violentam nec satis comaturalem videri hanc nostram expositionem. Respondedo. Etiam si in toto oda textu mors heu cie non fuerit propriis verbis expressa; hanc tamen non obscure videri designatam sub figura illius agni mystici, quem in septima strophâ agnovimus pro ipso agno paschali. cujus quidem per torrefactionem immolationis ratio, cum ex commentario cien, victimam cruciatu aequè ac probro conficiat, tam scilicet ad cadaverem mortui formam redigens; hoc non imminet, sicuti hujus immolationis ratio videtur figura valde comaturalis, veni agni immaculati, nempe christi Domini, per ignominiosa tormenta et probrosam mortem immolati. quod autem in solenni sacrificio heu cie, Kiao fu, cujus proeludium erat praedicti agni immolatio, fiat commemoratio mortis heu cie, et tunc habeatur ut mortuus, hoc constat ex diversis traditionibus. v.g. ex libro sim li hoi tum, dicente. In solennitate sacrificii Kiao fu dynastiae cheu, adhiberi figuram mortui cadaveris, quae dicitur representare ipsam mortui heu cie personam: qui mysticus ritus videtur primò institutus

之。人悔恨者。子孫蒙其餘福。以至千今而賴。天下之眾民。全皆得其福。無有罪過。而令。言。後。受。堯。之。命。始。為。郊。祀。其。福。乃。流。于。居。然。故。之。華。谷。嚴。氏。曰。言。天。之。享。不。在。物。也。上。帝。則。亦。有。迎。尸。以。為。迎。后。稷。之。尸。也。然。據。禮。家。說。祭。山。川。皆。有。尸。則。恐。祭。天。亦。有。尸。也。

性理會通。凝齋筆語。周之郊祀。亦有迎尸。以為迎后稷之尸也。然據禮家說。祭山川皆有尸。則恐祭天亦有尸也。

ad excitandam salutarem cogitationem veni heu cie, nempe Redemptoris nostri aliquando pro omnium salute morituri. Propter laudem causam videtur extensus hic mos.

Post tam fusam ac distinctam octo hujus oda stro-pharum explanationem, quarum singulae continent cum tantâ aliis sacrificiis figuram xpi. claritate, singula tam divina mysteria, soli christo domino nostro. Simul ac singillatim convenientia; si cui adhuc superest aliquod dubium representata circa veritatem ac certitudinem divini sensus à nobis huic attributi: tunc em deo pro pleniori et ultimâ ejus confirmatione; satis erit, confido, si diligenter attendat, ad sacrum ac divinum cultus genus, quod primi rituum Institutores decreverunt in honorem heu cie, post ejus mortem, hoc est postimpletam totam ejus meritorum mensuram, cum hoc vel unicum videatur sufficiens ad agnoscendum in mysticâ et sacrâ ejus personâ divinitatem cum humanitate conjunctam, qui est character proprius ac specificus divini hominum Redemptoris, seu verbi Incarnati.

Traditio indubitata et ab omnibus unanimiter recepta ait, cum heu cie cum primus Institutor sacrorum rituum et sacrificiorum Dynastiae cheu, huic Institutioni vacaret; tunc dignitate, virtute ac meritis infinitis heu cie ritè perpensis, pro demonstrandâ debitâ gratitudine, erga nobilissimum illum verèque caelestem truncum totius dynastiae cheu, et primum totius populi verum parentem ac liberatorem; decrevisse hunc cum perfectâ cultus aequalitate associandum illi, quem sine ab omni ævo colunt, ut verum verum omnium Auctorem ac principium, nempe cælo Anse tipo et immateriali, cui unâ prædicant voce, neminem posse sine summo piaculo equiparari: atque ad eò hanc similis cultus associationem fieri debere. in ipsis solennioribus sacrificiis Kiao fu, institutis in honorem primi ac supremi rerum omnium Auctoris, et in debitam gratiarum actionem pro primæ earum formationis summo beneficio. cheu cum cie li, cum heu cie y pei tien. quapropter in solennitate sacrificii Kiao decrevisse est usus duplicis victimæ, nempe unius tauri seu vituli in honorem cæli archetypi seu xam ti, alterius in honorem heu cie; cum duplici titulo tetragrammato venerationis, parvis similiter dignitatibus, nempe hoam hoam heu ti et hoam cau heu cie; Illo proponente xam ti tanquam primum verum omnium Auctorem ac dominum independentem; hoc verò proponente heu cie tanquam primum hominum parentem ac dominum pariter omnino independentem, juxta illud priscom Theologorum effatum van ve pen yu tien gin pen yu cau, hoc est ad verbum. Cælum est primum verum omnium principium. et primus parens est omnium hominum principium. quo effato, licet videatur distinguere duplex principium et verum et hominum; certum est communi sensu Interpretum hanc distinctionem non esse nisi nominis, uti patet ex commentariis Regis ge kiam hac ætate editis, quorum Auctores, hoc effatum præcipui regni præsentis doctores, unâ diserte asserunt exponendo hoc effatum, non esse nisi unum et unicum verum

燔烈其肉為尸羞。言又者亦用此類之。肉為之也。以七祀之祭。皆有尸。明較祭亦有尸。

周公制禮。尊后稷以配天。也。配稷于郊。亦所以尊稷也。朱子曰。郊而曰天。尊之。二帶牛稷牛也。詩經。享祀不忒。皇皇后帝。皇祖后稷。謂皇天后帝也。

禮記。特牲。萬物本乎天。人本乎祖。此所以配上帝也。郊之祭也。大報本反始也。

蘓東坡曰仲尼之亡六經之道遂散而不

之學不傳而千載無直
儒
御批古文淵鑒云
說經之家往往鑿空騁
異使聖人之道不明于天
下又云先聖作經之意
後人以揣摩穿鑿之見
求之則滋晦矣
圖書編自秦以來文王配
天之禮廢矣而稷之祀至
今未嘗廢後之有天下
者豈復有此祖也哉而
必欲效周之祀推其遠祖
上擬后稷而上視周家
祀后稷之意則不類甚矣
上世之祖既未有可以
擬后稷者則不必一遵周
人之制可也
洪武元年初郊議配祀上親
為文以告太廟曰歷代有天下
者未嘗不以祖配天茲臣
獨不敢者上天垂誠早
暮兢惕恐無以承上帝好生
之德故不敢輕以祖配天也惟
祖神與天通恐上帝有問以
臣之所行敷奏帝前善惡無
准上帝鑒之

Dies. Verum quidem est Hecie olim à cheu cum fuisse associ-
atum Supremo rerum Auctori in Sacrificio Kiao fu. sed nihilominus
is non excedit naturæ humanæ conditionem; nec habetur ab omnibus
Sinis nisi ut prima radix. aut truncus populi et Regum dynastie cheu.
ergo saltem ex hoc capite dici jure non potest figura perfecta messie.
salvatoris, qui simul est verus deus et verus homo. Respondeo superna-
turalis conceptus heü ^(cie) in virginis matris utero sine viri consortio, et
per divinam Xamti operationem formati, et cætera mirabilia de lo-
antèa exposita ex mente præcipuorum Interpretum, satis superque
asimul ipsius divinitatem, eaque plenè confirmatur per æqualem
cultus supremi præminentiam quæ associatur Supremo rerum Auctori
in sacrificio Kiao fu. quæ associatio excusari nullatenus poterit ab
impietate, sacrilegâ, et à verâ Idololatriâ, nisi Pro nobis agnoscatur
verus character divinitatis unitus humanitati in mysticâ heü cie
personâ. cum hoc sit fundamentale præconium sinarum doctrinæ
dogma, divinum Xamti numen ita res omnes transcendere innatâ
sua præminentia; ut neque vob nobilissimus spiritus possit sine
summo piaculo cum ipso comparari, multo minus associari quoad
cultus latius perfectam æqualitatem.

皇皇皇帝
皇祖后稷

hoam hoam
 cou haam
 heu heu
 cie Ti.

禮記 天無二日、土無二王、嘗禘郊社
尊無二上、
陽云 是天至尊無對、

Ex allegatis scriptorum sinensium diversae aetatis testimoniis in margine paginae praecedentis, constat intimam et capitalem librorum canonicorum doctrinam, ad cultum divinum et sacros ritus pertinentem, abis mille annis fuisse planè confusam et obscuratam. Et ex aliis in infimâ ejusdem paginae parte. — Subjunctis, ex insigni auctore libri tu xu pien, qui florebat ante unum saeculum, clarè intelligitur movent heterodoxum à tempore. Cin xe hoam per singulas dynastias usque ad praesentem introductum, associandi primas Reges, et caput Regiae familiae cujusque dynastiae, cum supremo universi domino. Sub titulo tien vel Xam ti coli solito in solennibus sacrificiis Kiao et mim tam; loco heu cie trunco originali dynastiae cheu, et Regis Ven vam, primo ejusdem dynastiae monarchae: patet hunc posterarum dynastiarum movent, videri spiritum verèque heterodoxum, saltem scriptoribus potiori nota, huncque ipsorummet argumentis et auctoritate facile concuti, imò et convelli posse, etiam sine ullâ offensâ Regiae majestatis, aut sectae philosophorum, ab ipsis missionariis, qui ritè noverint. Discrimen faciendum necessario inter truncos Regiarum familiarum aut primos Reges posterarum dynastiarum, et truncos familiarum aut primos Reges veterum dynastiarum; qualis est v. g. heu cie, qui licet reputetur truncus originalis dynastiae cheu, tamen censetur ab ipsis sinis ab habere originem vere caelestem, nec alium patrem, quàm ipsum Xam ti, et a nobis eâ de causâ, et propter multas alias divinas doct., solius messiae Redemptoris proprias, esse ejus Idealis figura verè quoad omnia symbo perfectè symbolica et prophetica: qualis pariter est Ven vam, qui etsi nunc retinetur in capite Regum ejusdem dynastiae cheu; cum similiter existimetur a sinis, habere etiam originem merè caelestem, et esse veram Caeli prolem seu Caeli filium, imò vulgò eum confundant cum ipso Xam ti seu Caelo, nec ponant ullum inter utrumque discrimen, hunc expresse vocantes tien caelum, Xam ti caeli monarcham; per Xin chi chu, omnium spirituum dominum; quemadmodum appellant heu cie, caeli et terrae dominum tien ti chi chu. Et de causâ, et propter plures alias, videtur pariter nobis spectari debere veluti altera messiae salvatoris figura verè sacra et prophetica. Etsi contendimus, quae hic à nobis prolata sunt tam fuscè de heu cie, et non nisi obiter de Ven vam, accipi debere in sensu sacro et hieroglyphico: non continuo à nobis rejici sensum historicum eorum, quae sine sine contradictione unanimiter agnoscunt, pro historico in veteri chronico, asserimus.

禮郊特牲郊之祭也迎長日之至也註問郊祀只是帝却分祭何也朱子曰為壇而祭故謂之天祭于屋下而以神祇祭故謂之帝

書經惟我周王靈承于旅克堪用德惟典神天獻曰可為神與天之主陳氏雅言曰昔者天求民主于爾多方之時惟我文武能溫然以愛其民毅然以修其德是誠可以為神天之主矣日講惟我周文王武王仁心愛民善承順于眾庶而

之主

之德真足以為神人

一也書經日講武王

即武王也文王武功

詩大全文王立武功

謂五德之帝

之宗詩周頌疏上帝

天地之主文王為五帝

十三經禮記疏后稷為

王于文王其天乎

具儀刑文王天其文

帝左右終言天無聲

篇首言文王陟降在

詩大全新安胡氏昆

司神天為上帝百神之至矣

以布德于天下誠可與

克堪用德力行仁政